

James wordt door Erwin “de rode draad in ons verhaal genoemd” omdat we eigenlijk nooit samen stappen met James maar heel dikwijls delen wij, per toeval, de kamer met hem.

James is 62 jaar, was onderwijsadviseur in Nederland en is al een vijftal jaar met pensioen. Hij heeft onder andere, net als ikzelf, de GR 5 gelopen.

James is de pelgrimsroute gestart van bij hem thuis in Hilversum. Hij maakt dus ook een tocht van ongeveer 3.000 km.

Alle dorpen in Spanje (en ook in Frankrijk) hebben nog een openbare wasplaats. Ik heb al meerdere keren gezien dat dit door sommige vrouwen nog steeds gebruikt wordt.

Op mijn vorige camino's ben ik regelmatig pelgrims tegengekomen die hun bagage lieten dragen door een paard of een ezel. Op dit traject heb ik er echter geen enkele ontmoet.

De boerin trekt met haar koeien naar de wei. Het is ook opvallend dat, in deze streek, veel boerderijen herschapen zijn in een albergue of restaurant.

Galicië biedt een afwisselend landschap. Het is wel steeds heuvelachtig, de pelgrim moet dus steeds klimmen of dalen.

Het landschap is bezaaid met vele, oude, holle wegen. De dorpen langsheen de camino hebben dikwijls nog authentieke gebouwen die al dan niet werden gerestaureerd.

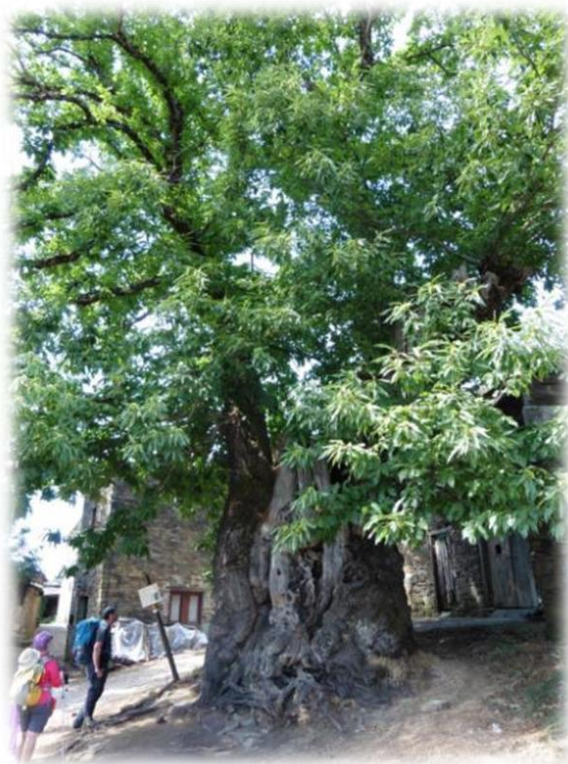

De hittegolf is voorbij. Het zijn nu aangename temperaturen van rond de 25°C. De ochtenden zijn lekker fris.

Deze kastanjeboom zou 800 jaar oud zijn, heeft een omtrek van 8,5 meter en een diameter van 2,7 meter. En de boom is nog steeds kerngezond en draagt jaarlijks vruchten.

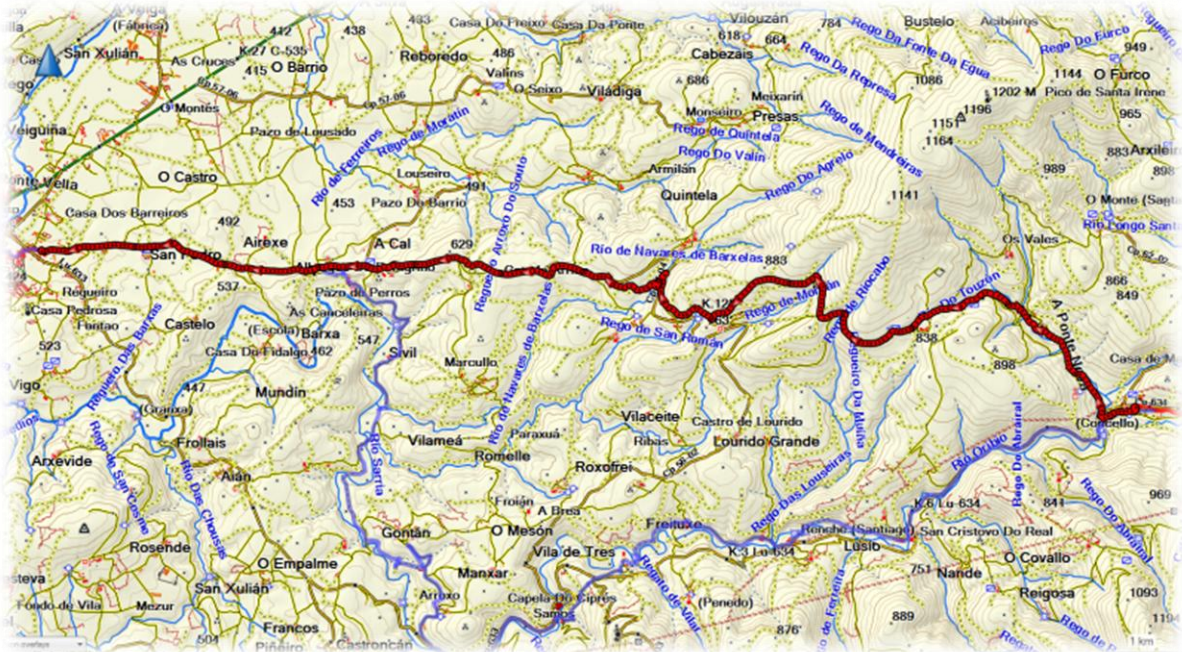

In Galicië spreekt nog ongeveer 70% van de inwoners Galisisch. Buiten de Spaanse taal is het Galisisch een van de 4 erkende talen in Spanje (samen met het Castiliaans, Catalaans en Baskisch).

Zaterdag 10 september 2016

- Van : Triacastela 750 m
- Naar : Sarria 450 m
- Afstand : 19 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 5 uur

Het Galisisch is een variant van het Portugees, met wat invloeden van het Spaans.

De schelp is nooit veraf. Men treft ze overal aan in het straatbeeld, op gebouwen, verwerkt in de bestrating of zoals hier aan een waterbak.

St-Jacob betekent in het Spaans 'Santiago' en 'Compostela' komt van campo, het veld, en de estrella, komt van ster. Vandaar de naam Santiago de Compostela. Eerst was er de basiliek en later werd er een stad rond gebouwd die de naam Santiago de Compostela draagt.

Regelmatig komen we op plaatsen waar mensen de pelgrims iets te eten of te drinken aanbieden. De pelgrim mag dan een donatie doen. Ook James is hier.

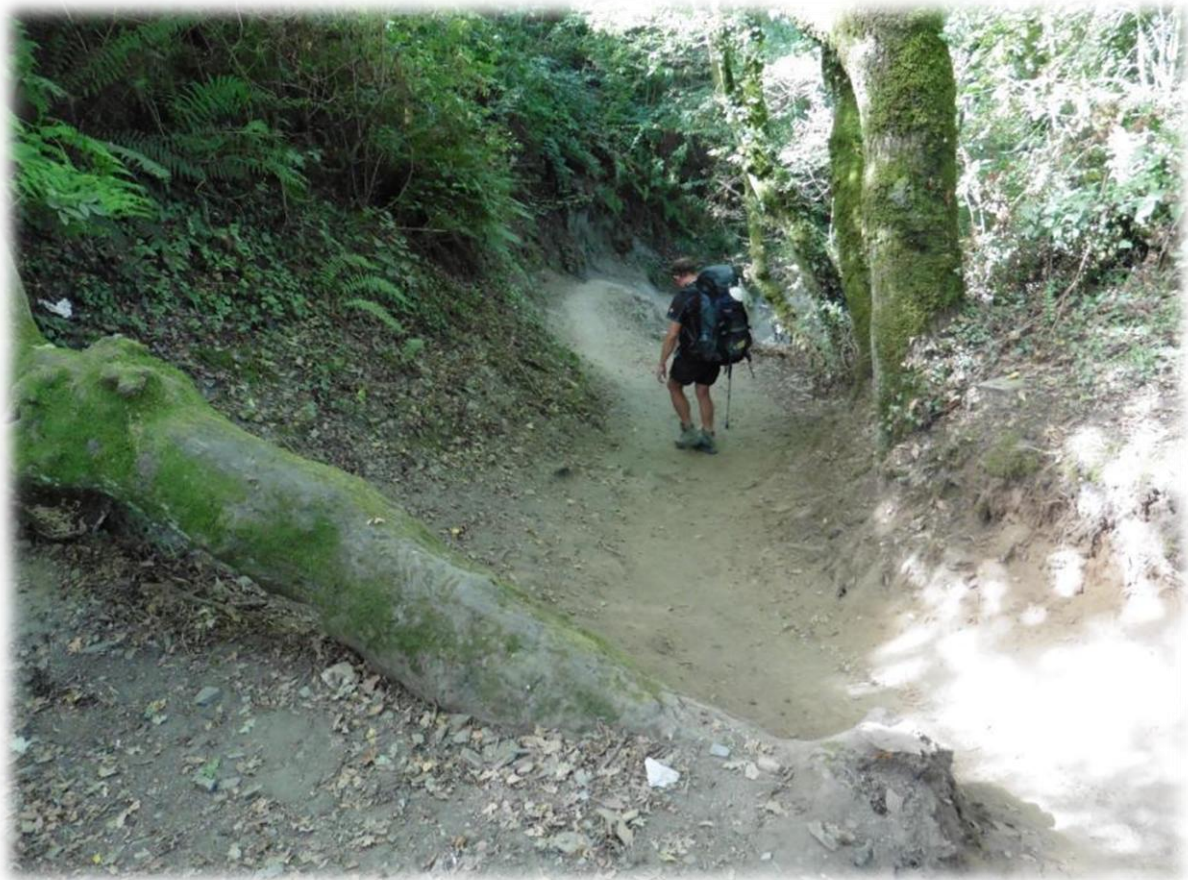

Een plaatselijke kunstenaar stelt enkele ruimtes ter beschikking van de pelgrims om er wat te rusten.

De weg is niet altijd makkelijk, soms is er een korte maar steile afdaling of beklimming en dan kan een stok of wandelstick enig houvast bieden.

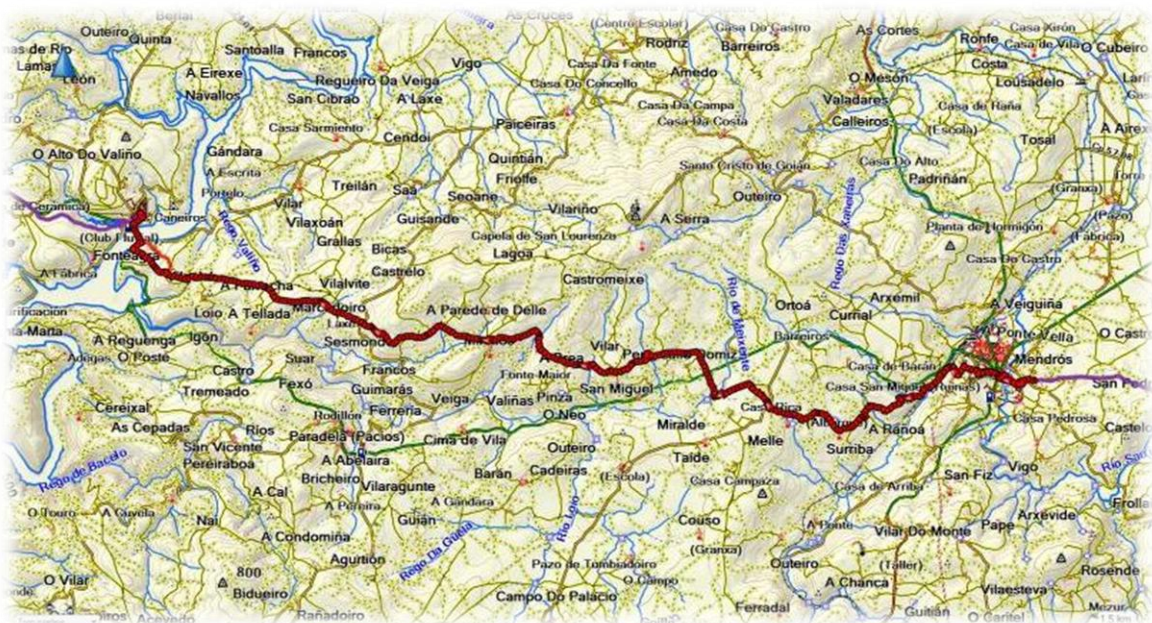

Zondag 11 september 2016

- Van : Sarria 450 m
- Naar : Portomarin 400 m
- Afstand : 25 km
- Stijgen : 600 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 7 uur

Om 05.30 uur lopen de eerste wekkers af in de albergue. Echt uitslapen kan je als pelgrim niet in een albergue. We staan dan ook maar op en zoeken een bar om te ontbijten.

Nagenoeg elke dag starten we in de duisternis en dienen we gebruik te maken van een zaklamp om te zien waar we lopen.

De Horreos is een voorraadschuur die in Galicie zeer vaak te zien is op het land en bij boerderijen. De boeren slaan er van oudsher hun maïs, uien, knoflook pompoenen en andere groenten op.

De horreos staat op houten of stenen palen om de opgeslagen waar te beschermen tegen bodemvochtigheid, ratten en andere knaagdieren. Het dak is gemaakt van planken, stenen platen, tegels en soms een dikke laag stro.

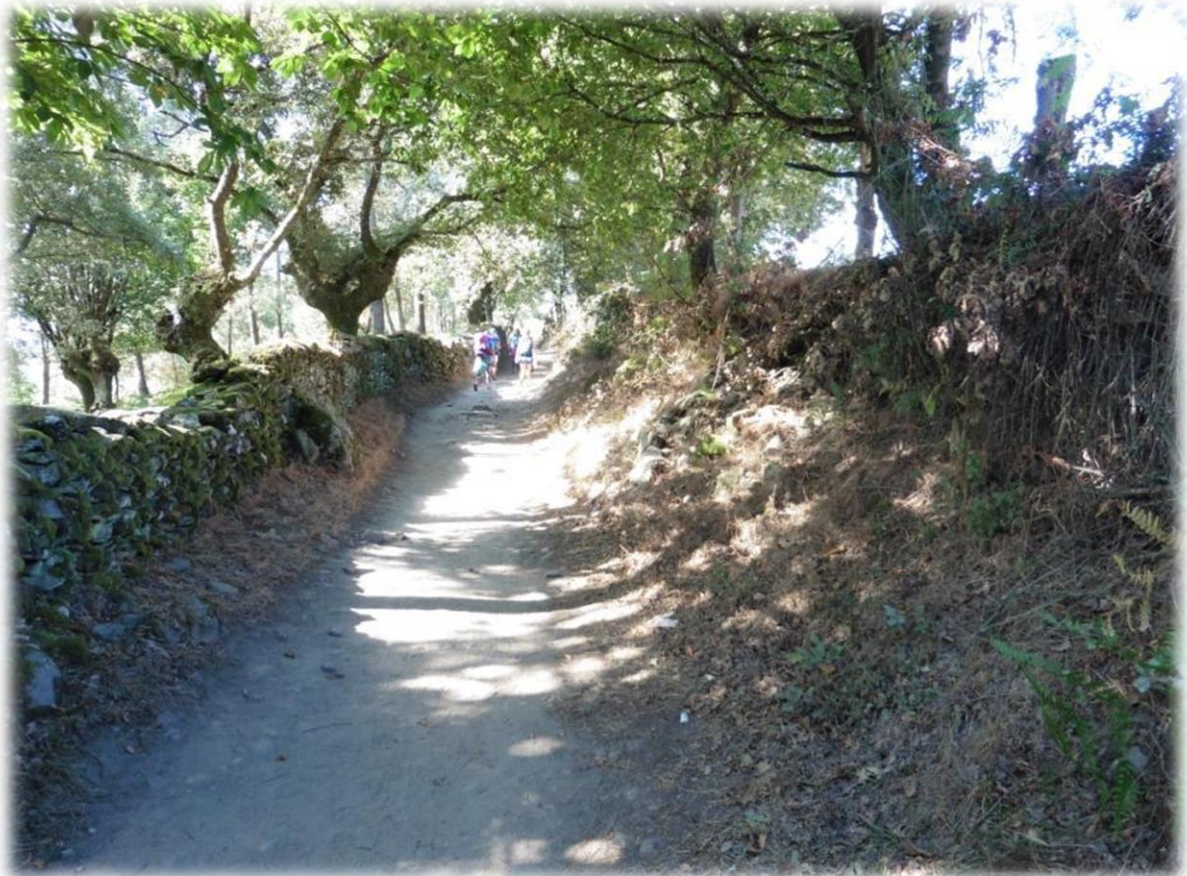

We beginnen aan onze laatste honderd kilometer. Om de paar honderd meter, meestal aan een afslag, staat er zo'n paal waarop dan de exacte afstand staat tot de kathedraal van Santiago de Compostela.

Op de laatste honderd kilometer is er verschrikkelijk veel volk op de camino en dit heeft alles te maken met het feit dat je maar een Compostela of getuigschrift krijgt als je als voetganger de laatste 100 km naar de kathedraal hebt afgelegd.

